

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

LHN/ J.nr. 2008-4821

Dato: 28. november 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 21. november 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 2 ad L 57 om forslag til ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (Ændring af modtagergruppen for særligt børnetilskud).

Spørgsmål nr. 2:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. november 2008 fra Inge Hansen, jf. L 57 - bilag 4."

Svar:

Inge Hansen anfører med henvisning til, at et mindretal af dommerne i Højesteret afgav disens, at "det er derfor direkte misvisende af velfærdsministeren i bemærkninger til L 57 at skrive " Det foreslås endvidere præciseret i loven, at børn af eneadoptanter ikke har ret til særligt børnetilskud, medmindre adoptionen er omfattet af bestemmelsen i lovens § 4, stk. 3, nr. 3." "

Når det i L 57 foreslås præciseret i børnetilskudsloven, at børn af eneadoptanter ikke har ret til særligt børnetilskud, medmindre adoptionen er omfattet af bestemmelsen i lovens § 4, stk. 3, nr. 3., dækker det over, at retstilstanden hidtil blandt andet har været fastlagt gennem Ankestyrelsens praksis og siden 2006 ved Højesterets afgørelse fra 2. november 2006, og at jeg finder det hensigtsmæssigt, at gældende ret fremgår tydeligt af lovteksten.

Som det fremgår af L 57, er baggrunden for forslaget fremsættelse på nuværende tidspunkt blandt andet det løfte, jeg gav Folketingets Socialudvalg i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 1 til brug for udvalgets behandling af beslutningsforslag B 58. I forbindelse med behandlingen af B 58 drøftede Folketinget en række forskellige problemstillinger vedrørende særligt børnetilskud. Forslaget tilsigter at løse disse problemer.

Forslaget har således ikke sammenhæng med, at der er indgivet en klage til den Europæiske Menneskerettigheds Domstol.

Det bemærkes i øvrigt, at det forhold, at der er indgivet en klage til Menneskerettighedsdomstolen, ikke er ensbetydende med, at sagen vil blive realitetsbehandlet. Det har Domstolen endnu ikke taget stilling til.

Dernæst nævner Inge Hansen blandt andet, at det er muligt for enlige kvinder at blive kunstigt befrugtet på privatklinikker og dermed undgå at få videregivet oplysninger om kunstig befrugtning.

Det har stor betydning for et barn at have en far.

Med de gældende regler for faderskabssager, der har fokus på at sikre barnets retsstilling i forhold til en far og barnets ret til at kende sit biologiske ophav, er der lagt betydelig vægt på at sikre, at moderen til et barn ikke kan undgå at oplyse, hvem der er far til barnet, hvis hun ved det.

Efter børneloven har moderen ubetinget pligt til at oplyse, hvem der er eller kan være far til barnet. Undtaget herfra er fx gifte kvinder og kvinder, der lever sammen med en mand, der giver en "omsorgs- og ansvarserklæring". Hvis moderen undlader at give oplysning om en mulig far til barnet, skal statsforvaltningen vejlede hende om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og barnet.

Når et barn er født efter kunstig befrugtning af en enlig kvinde, skal moderen give statsforvaltningen oplysning om det, og indsende dokumentation herfor.

Hvis moderen dokumenterer, at behandlingen med kunstig befrugtning er foretaget af en læge eller under en læges ansvar, følger det af børnelovens § 28, stk. 1, at faderskabet ikke kan fastslås.

Hvis behandlingen ikke er foretaget under en læges ansvar, skal den klinik, der har foretaget behandlingen, oplyse om sæddonors identitet til statsforvaltningen, hvis den er klinikken bekendt. Er der tale om anonym sæddonation skal dette oplyses.

Faderskabet til barnet søges herefter fastslået gennem yderligere sagsbehandling eventuelt ved, at statsforvaltningen indbringer sagen for retten. Det gælder også, hvis kvinden er blevet kunstigt befrugtet på privatklinik.

Moderen har pligt til at møde i retten og til at afgive forklaring under vidneansvar. Kvinden kan pålægges tvangsbøder.

Når faderskabssagen er afsluttet, er der taget endelig stilling til barnets op-
hav.

Det er min opfattelse, at reglerne om faderskabssager og selve forløbet af
faderskabssagen, der kan indebære, at kvinden må gennem et retssag med
pligt til at vidne, er velegnede til at afdække faderens identitet i det omfang,
den kendes.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen